

DUCHOVNÉ OZVĚNY

„Kde je novonarodený
kráľ židovský?
Videli sme totiž
jeho hviezdu na Východe.“
Matúš 1, 2

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník V.

Január 2002

číslo 1

Priatelja,

v týchto dňoch si takmer všetci ľudia prajú milostiplné prežitie sviatkov a šťastie v Novom Roku. Chcem Vám i ja v svojom mene prostredníctvom nášho časopisu zaželať pokojné dni, radosť, lásku, pocit naplnenia svojou prácou i svojimi vzťahmi... Chcem veriť, že prichádzajúci rok bude pre nás lepším. Viem, že sa nevyhneme aj mnohým ťažkým veciam, ktoré patria k životu, že budeme niest' svoje kríže, že budeme čakať mnohé veci, ktoré nebudú závisieť iba od nás... A práve preto chcem ku svojmu prianiu pripojiť aj želanie, aby ľudia okolo nás, ale aj my sami, aby sme dokázali v tomto roku urobiť čo najviac pre dobro svojich blížnych, pre svoj vnútorný pokoj, pre radosť... Aby sme dokázali využiť silu, ktorá je v nás, aby sme dokázali prežiť rok tak, že by sme na jeho konci mohli konštatovať, že sme radi uplynulému času.

Na konci každého roku sa robí vyhodnotenie toho, čo sme prežili. Ponúkam Vám tu niekoľko štatistických údajov o našej farnosti.

Do života a do cirkvi sme slávnosťou krstu privítali 32 detí. Z toho bolo 15 chlapcov a 17 dievčat. 16 z týchto rodín býva v Suchej nad Parnou, jedna vo Zvončíne, deväť v Košolnej. Šesť rodín síce pochádza od nás, ale už bývajú v iných mestách či dedinách. Všetkým týmto deťom želim dobrý štart do života, ktorý v prvých rokoch závisí predovšetkým od pokoja a lásky ich rodičov. Takže aj rodičom blahoželám, tešíme sa s nimi a prajem veľa dobra, ktoré budú môcť odovzdať svojim deťom.

Na spoločnú cestu životom vykročilo cez bránu nášho chrámu 9 párov. Modlili sme sa spolu s nimi, aby ich vzájomná láska sprevádzala na všetkých životných cestách a opätovne im to chcem popriať.

Na poslednej životnej ceste sme odprevadili tridsať ľudí. Na cintoríne v Suchej nad Parnou

je pochovaných trinásť z nich, vo Zvončíne deväť a v Košolnej osem. Pre nich vyprosujem večné prijatie Bohom do jeho pokoja a rodinám týchto ľudí veľa sily a odvahy k životu.

Ekonomika v našej farnosti sa v uplynulom roku pohybovala v týchto číslach (uverejnené čísla sú ku dňu 15.12. 2001, pretože vtedy sa robila uzávierka tohto čísla Duchovných ozvien):

Príjmy farnosti dosiahli číslo 356 692 Sk. Je v tom započítaný aj nájom z farských polí. Priemerný mesačný zvonček, ak sa počítajú do priemeru aj prvonedeľné zbierky a ak sa nepočítajú zbierky, ktoré musíme odovzdať (teda na charitu, Boží hrob, na seminár, na sviatok sv. Petra a Pavla, na misie) bol v Suchej 6 600 Sk, vo Zvončíne 1 429,70 Sk, v Košolnej 1 001,10 Sk (V Košolnej nie sú v priemere započítané tri posledné prvonedeľné zbierky, pretože tie sa už odvádzajú na účet nového kostola). Rozdiel medzi priemerným zvončekovým príjmom a výslednou sumou tvoria rôzne dary a sponzorské príspevky, za ktoré chcem tiež veľmi srdečne poďakovať. Z celkovej sumy peňazí sa podarilo ušetriť 95 tisíc. Najväčšie mesačné výdavky sú na energie v kostoloch – v priemere aj s doplatkami to činí 10 000 Sk. Najväčší nárazový výdavok bola plynofikácia kostola vo Zvončíne – 61 tisíc (k tomu obecné zastupiteľstvo dalo ešte 20 000 Sk, za čo im ešte raz vyjadrujem poďakovanie). Na materiáloch pri oprave kostola sa preinvestovalo 55 tisíc.

Samostatné hospodárenie je v Košolnej ohľadom stavby nového kostola. Na účtoch je uložených 1 157 952 Sk. Tento rok sme platili 1 5000 Sk za vypracovanie svetlo-technického posudku. Čo sa týka pokračovania príprav, stále čakáme na dodanie projektu, aby sme si mohli zrátať na čo máme a vypracovať etapizáciu prác.

Každý, kto by mal záujem pozrieť sa detailne na hospodárenie farnosti sa môže ohlásiť na fare. V budúcom roku by som chcel zriadiť ekonomickú radu, ktorá by všetky tieto veci sledovala a rozhodovala. Mala by existovať aj podľa cirkevného práva, mala by byť v každej farnosti.

(pokračovanie na 2. strane)

Apoštolát modlitby na mesiac január:

- **Všeobecný:** Aby kresťania zintenzívnili svoje úsilie spoločne ohlasovať Krista, jediného Spasiteľa sveta.
- **Misijný:** Aby miestne cirkvi spoznali spôsob, ako majú plniť obnovený záväzok evanjelizovať v každej oblasti práce a života.
- **Úmysel KBS:** Za nezištné prijatie právd viery a mravného kódexu do života všetkých kresťanov i nekresťanov podľa Kristovho učenia v ekumenickom duchu.

Priatel'ia

(dokončenie z 1. strany)

Nerád by som obišiel pri tejto rekapitulácii všetkých spolupracovníkov, kostolníkov, pani kostolníčku, pani organistku, ostatných organistov, spevácky zbor po vedením pána Hečku, detský zbor, miništrantov, členov dychovky, tých, ktorí upratujú kostoly,

tých, ktorí si odbrigádovali hodiny na rôznych prácach, členov redakčnej rady, členov rady pre výstavbu nového kostola, všetkých, ktorí sa hmotnými darmi podieľali na priebehu brigád a chode fary, všetkých, ktorí sa starali pri kňazských stretnutiach, tých, ktorí spolupracovali na výsadbe okolo kostola, tých, ktorí sa modlia za mňa i za farnosť, jednoducho všetkých,

ktorým záleží na veciach... Chcem im zo srdca vyjadriť svoju vďaku. Je to pre mňa jedna z najdôležitejších vecí, ktoré dávajú silu. K želaniu milostiplných Vianoc a dobrého Nového roka pripájam teda aj slovo VĎAKA.

Peter Cibira
správca farnosti

Vianočný čas

Ani sme sa nenazdali a opäť sa rok začína naplňovať. Časa času pojme už len pár kvapiek a skončí sa rok 2001. Znova sa dostávame do obdobia, keď budeme bilancovať svoju prácu, svoje záujmy, svoj súkromný život, svoje vzťahy, ktoré sme v minulosti budovali, rozvíjali a rozširovali. Je na nás, ako sa k tomuto hodnoteniu postavíme. Buďme úprimní, všetko si zvážme, položme si ruku na srdce a buďme spravodliví.

V predvianočných a novoročných blahoželaniach sa často opakujú slová šťastia a láska. Sú to iba napísané slová? Veď túžbou každého z nás je byť šťastný, dostávať a rozdávať lásku. Verte, nie je to také ťažké. Veď každý úsmev je dúškom šťastia. Tak to mnohí cítime. Šťastní a bohatí môžeme byť aj po duševnej stránke. Nie všetko šťastie je v materiálnej hodnote. Mnohým z nás chýba práve takéto naplnenie a blahobyt vidia len v dostatku kapitálu. Nesporne majú svoju pravdu, ale tak, ako neexistuje dokonalé šťastie, tak isto neexistuje dokonalá pohoda a láska. O všetko sa musí človek postarať sám. Sám si musí vybudovať kariéru, šťastie a prostredie, kde žije. Tak je to aj s láskou, keď si ju nepestujeme, chladne a umiera. Keď ju nerozdávame tak sa nám nevracia. Láska nám spôsobuje radosť, túžbu, ale aj sklamanie a bolesť. Pre tento odbor nemáme školy. Každý je učiteľom i žiakom v jednej osobe. Je na nás samých, ako si dokážeme naplňovať srdcia teplou

láskou a ako s ňou hospodárime. Či ju rozdávame aj pre iných, alebo sme v tomto skúpi.

Tak veľmi mnohí túžia byť milovaný, ale život im to občas nedovolí. V našom živote nie sú hranice a prejavy lásky obmedzované, môžeme ich rozdávať, ponúkať. Veď láska má akoby zázračnú moc, dokáže aj ozdravovať a liečiť chorých. Úprimná a čistá láska dokáže spojiť dávnych nepriateľov a zabudnúť na spory, dokáže odpúšťať. Hoci jej neraz hovoríme, že je slepá, otvára nám srdcia a vidíme aj iné hodnoty človeka, nielen vonkajšiu krásu, ale aj charakter človeka, úprimnosť a dobrosrdečnosť. Je mnoho takých ľudí, ktorí nosia v sebe takéto neodkryté hodnoty ľudského života.

A práve v tomto Vianočný čas „Láska v nás by mala ožiť, aj tá láska, ktorá ešte nenadobudla podobu rozkvetu. Nenašla miesto svojho adresáta. Veď bohatí sú aj tí, ktorí vedia ľubiť a majú v sebe veľa lásky.

Mojim želaním je žiť v spoločnosti, v ktorej teplé ľudské slovo roztopí všetok ľad a mráz z medziľudských vzťahov, ktoré zapáli horúci plameň lásky a humánnych ľudských činov v spoločnosti v ktorej bude naozaj človek človeku.

Príjemné prežitie Vianočných sviatkov
šťastný a úspešný Nový rok 2002
všetkým želá

Agneša Behúlová
starostka obce Košolná

Vážení spoluobčania!

Skončil sa kalendárny rok 2001, ktorý bol pre našu obec rokom jubilejným a slávnostným.

Počas jeho trvania sme usilovne pripravovali vrcholné dni osláv 750. výročia prvej písomnej správy o našej obci, ktoré boli v dňoch 7. - 9. septembra 2001.

Tieto prípravy pozostávali z prác na úprave a obnove kultúrneho domu a jeho interiéru. Tu sa veľa prác urobilo v sobášnej sieni, vo vestibule a vo veľkej sále nové drevené obklady a ich náter, oprava vonkajšieho osvetlenia, obnova fasády kultúrneho domu, vymalovanie celého kultúrneho domu, oprava stropu v knižnici, oprava vchodových schodov a pod.

Súčasťou príprav na oslavy bolo vydanie Pamätnice o Suhej nad Parnou, ktorá sa stretla s mimoriadne

priaznivým ohlasom u občanov i u našich slávnych rodákov, ktorí sa o nej vyjadrovali len v superlatívoch.

Počas slávnostných dní bola vysvätená zrekonštruovaná socha Panny Márie Immaculaty.

Po oslavách prišli všedné pracovné dni v ktorých sme 23. októbra 2001 skolaudovali novú časť vodovodu v časti obce Stará hora. V týchto dňoch robíme montáž vonkajšieho osvetlenia kostola, ktoré by malo byť v prevádzke k vianočným sviatkom.

Ďakujem všetkým občanom, ktorí sa podieľali na príprave osláv ako i priamo na oslavách 750. výročia Suhej nad Parnou.

Prajem všetkým rodinnú pohodu, zdravie a šťastie počas celého roka 2002.

Ľudovít Štefánek
starosta obce Suchá nad Parnou

Pápež Ján Pavol II. v nedeľu 4. novembra označil slovenských svätcov za vzory a orodovníkov miestnym cirkvám a určil dátumy ich sviatkov: biskupa Pavla Gojdiča (vpravo) si bude cirkev na Slovensku pripomínať 17. júla a rehoľníka Metoda Trčku 25. augusta. repro ZRNO

Pápež **blahorečil** prvých Slovákov!

Pre Slovensko nesmierne významná a dlho očakávaná udalosť sa stala skutočnosťou - do zoznamu hrdinských vzorov kresťanstva pápež Ján Pavol II. pridal v nedeľu 4. novembra 2001 prvých dvoch Slovákov. Za nádherného slnečného počasia na Námestí sv. Petra pred vatikánskou bazilikou povýšil k úcte na oltári gréckokatolíckeho mučeníka biskupa Pavla Petra Gojdiča a rehoľného kňaza Metoda Dominika Trčku.

Biskup kríža

Peter Gojdič sa narodil 17. júla 1888 v Ruských Pekľanoch. Teológiu študoval na budapeštianskej univerzite a za kňaza ho vysvätili v auguste 1911. Pôsobil ako vychovávateľ mládeže a kaplán v Sabinove. V reholi sv. Bazila Veľkého v Užhorode zložil v marci 1924 prvé rehoľné sľuby a prijal meno Pavol. O dva roky bol menovaný za apoštolského administrátora prešovskej diecézy a 25. marca 1927 v Ríme prijal biskupskú vysviacku. Práve pri tejto vysviacke mu pápež Pius XI. daroval zlatý kríž. „Je iba malým symbolom tých veľkých krížov, ktoré na teba pošle Pán Boh v tvojej biskupskej službe.“ Tieto pápežove slová sa ako proroctvo celkom naplnili v jeho živote. Pri raziách proti gréckokatolíkom ho 28. apríla 1950 na tzv. prešovskom „P“ sobore zatkli a odvliekli. Obvinenia z pomoci ukrajinským banderovcom, z velezrady a provatikánskej špionáže mu vyniesli doživotný trest. Po krutom zaobchádzaní zomrel 17. júla 1960 zmierený s Bohom, ba i so svojimi trýzniteľmi.

Pilier

Dominik Trčka sa narodil 6. júla 1886 vo Frýdlante nad Oslavicou. Rehoľné sľuby zložil v auguste 1904 a dal si meno Metod. Kňazom sa stal v júli 1910. Ako prvý redemptorista pražskej provincie neskôr prijal východný obrad. Napriek tomu, že pochádzal zo zámožnej rodiny, ľahko sa vedel priblížiť k tým najchudobnejším. Jeho činnosť a službu gréckokatolíckym veriacim charakterizoval biskup Gojdič slovami: „Je pilierom prešovskej eparchie.“ Viackrát ho zvolili za predstaveného v michalovskom kláštore, ktorý sa pod jeho vedením stal baštou chudobného života za Zemplíne. Počas druhej svetovej vojny bol známy svojou pomocou Židom. V roku 1950 ho internovali spolu s ostatnými slovenskými rehoľníkmi v Podolínci. Okrem iného čelil obvineniam zo spolupráce s biskupom Gojdičom, z rozširovania jeho ilegálnych protištátnych pastierskych listov a z tajného informovania Ríma, čo sa kvalifikovalo ako zločin vlastizrady a vyzvedačstva. Odsúdili ho na 12 rokov väzenia. Následky krutých trestov sa odzrkadlili na jeho zdravotnom stave. Posledný trest za spievanie vianočnej koledy mal za následok smrť 23. marca 1959. V bráne smrti, bez myšlienok na odplatu či pomstu povedal: „Na nikoho sa nehnevám a všetkým odpúšťam.“

prevzaté: Zrno 46/2001

Beatifikácia

sa do slovenčiny prekladá ako blahorečenie - vyhlásenie za blahoslaveného. Pápež beatifikuje - slávnostne deklaruje nových blahoslavených počas svätej omše po predchádzajúcom prísnom skúmaní odborníkov v oblasti viery. Blahoslavení sú považovaní za svätých a uctievaní sa

zatiaľ iba v miestnej cirkvi, kde sú už navždy zapísaní do liturgického kalendára. Neskôr bývajú blahoslavení kanonizovaní, teda vyhlásení za svätých pre všeobecnú cirkev. Týmto spôsobom sa rozširuje ich úcta z miestnej na celú katolícku cirkev vo svete.

Sám pápež si osobne prijal Gojdičovo blahorečenie. Vyjadril to už v príhovore v Levoči 3. júla 1995,

keď povedal: „Biskup Gojdič spolu s biskupom Vojtaššakom boli uväznení v žalári na základe pseudoprocesov. Dnes si zasluhujú, aby sa konal cirkevný proces ich blahorečenia, pretože vydali svedectvo o vernej službe cirkvi na Slovensku.“ Dokonca pri návšteve Prešova pápež znenazdajky zmenil svoj program a šiel sa pomodliť k hrobu biskupa Gojdiča.

Jedna z pliaĝ, ktorá visí aj nad nami

Viacerí z vás sa obraciate na mňa s väčším či menším, ale odôvodneným strachom a otázkami o drogovej závislosti. Požiadal som svojho priateľa, chirurga, ktorý venuje všetok svoj voľný čas závislým ľuďom a pomohol už desiatkam tak závislých

ako aj ich rodinným príslušníkom o príspevok. Premýšľal som, či ho dať do vianočného čísla, ale možno že patrí práve sem. Uvádžam ho len vetou, že MUDr. Ivana Mendla poznám ako človeka, ktorý naozaj vie o čom hovorí. (Peter Cibira)

V poslednej dobe čoraz častejšie počujeme alebo pozeráme otrasné svedectvá o jednej z najväčších pliaĝ súčasnosti- o užívaní drog. Ničí najmä mladých ľudí po stránke fyzickej, psychickej i mentálnej, dotýka sa však viac menej skoro vždy celej rodiny. Zasahuje tiež do materiálnych pomerov v postihnutých rodinách. Pre veľa ľudí, ktorí do problému nevidia, je nepochopiteľné prečo mladý človek ku droge siahne najmä ak vie, ako skončí, keď pozná podrobne všetky možné následky. Z pohľadu kresťanstva môžeme povedať, že ide o zvláštnu chorobu ducha v našej civilizácii, ktorej koreňom je neprítomnosť Boha v ľudskom srdci a potom v spoločnosti a v celom svete. Hnacím motorom veľkej časti spoločnosti je túžba mať viac materiálnych statkov a zabúdame pritom, že "nielen chlebom je človek živý". Odmietanie Boha je súčasne i odmietaním človeka, pretože človek je živý Boží obraz.

Čo je to vlastne závislosť? Centrálnou popisnou charakteristikou závislosti je t ú ť b a (často silná, niekedy prenáhajúca) brať psychoaktívne látky (drogy- nie iba tzv. prelegálne, ale i alkohol, cigarety, zneužívané lieky a pod.). Návrat k používaniu látky po období abstinencie (tzn. nebratia látky) vedie k rýchlejšiemu a intenzívnejšiemu spadnutiu do už známych problémov.

Závislý človek, v túžbe takúto látku získať, sa postupne prepracúva do stavu, keď nepozná city, nevie čo sú to vzťahy a pre získanie látky, ktorá mu navodí zmenu vedomia, je ochotný ba schopný urobiť čokoľvek. Tento stav napriek snahe zdravotníctva nieje riešiteľný liekmi (pokiaľ závislý nieje zároveň psychiatrickým pacientom, pretože v poslednej dobe zisťujeme, že veľa mladých ľudí bolo už pred vznikom závislosti napr. depresívnych. To je však téma na seminár o duševných chorobách). Takisto nieje riešiteľný ani peniazmi, ani rozumom. Jediným účinným liekom je láska.

Je potrebné o drogách podrobne hovoriť? Sestra Elvíra, zakladateľka talianskej komunity Cenacolo hovorí, že je to dokonca nebezpečné. Stačí vedieť, že všetky drogy sú rovnaké. Človek, ktorý začína užívať drogy, berie to, čo mu zdanlivo pomáha utiecť od svojej skutočnosti. Na začiatku berie jeden druh drogy, práve toľko koľko potrebuje na útek pred skutočnosťou a víťazstva nad ňou. Neskoršie, keď je už naplno v kolotoči závislosti skúša všetky drogy. Tieto spôsobujú dvojakú závislosť: fyzickú a psychickú. Oveľa ľahšie sa oslobodzuje, očistí fyzicky než psychicky. Preto problém drog zo začiatku nikdy nie je fyzický, ale duševno- psychický. Avšak droga ničí ducha, dušu i telo. Len láska k sebe a k blíznym môže človeka zachrániť od tohto zla.

Rodičia, manželia, či súrodenci, niekedy priatelia, učitelia sa pýtajú ako vlastne rozpoznáme, že náš blízky je závislý. Dnešná veda nám poskytuje možnosť dokázať zneužívané látky napr. v moči pomocou testov. Je to však plytvanie peniazmi daňových poplatníkov, ak len nejde o dokazovanie v prípade dajakých kriminálnych činov. Rodič, ktorý miluje svoje dieťa tou správnu láskou (definíciu si musíme stanoviť pred začiatkom diskusie) spozná na svojom dieťati zmenu. Zmena v starostlivosti o svoj zovňajšok, zmena prístupu ku povinnostiam, zmena

v správaní sa, zmena priateľov s ktorými sa stýka, najprv miznutie vecí dieťaťa, neskoršie krádeže vecí z bytu, alebo domu, klamanie atď. sú príznaky, ktoré musia viesť rodiča minimálne k tomu, aby si svojho potomka viac všímal. Autoritatívny prístup k dieťaťu nevyrieši vec. Trpezlivo preukazovaná láska môže rodičovi pomôcť zbližiť sa so svojim dieťaťom a uľahčiť mu život. Keď totiž dieťa objaví zmysel života a keď si život obľúbi ako dar, potom ho bude i chrániť. Hodnota života sa začína strácať v dieťati v tom okamihu, keď rodičia sa viac starajú o jeho alebo svoje materiálne potreby než o potreby duchovné, potom sa prestanú radovať zo života a tešia sa z vecí a úspechov v práci. Dajme dieťaťu vedieť, že ho máme radi nie bohatými darmi materiálnymi, ale povedzme mu, že ho máme radi, venujme jemu a jeho problémom veľa zo svojho času, správajme sa doma tak, aby sme mohli byť svojmu dieťaťu vzorom skutkami a nie slovami.

Ako svojmu dieťaťu pomôcť, keď sme presvedčení, že skutočne berie drogy? Zachrániť nás môže iba pokora. V pokore sa musíme zmieriť s tým, že droga je silnejšia ako naše dieťa a silnejšia ako my. Nesmieme sa hanbiť za to, že naše dieťa je závislé. To priniesol život a tým, že to budeme tajiť nič nedosiahneme, najmä ak nám musí byť jasné, že celé okolie vedelo ďaleko skôr o závislosti nášho dieťaťa ako my. Nevymýšľajme si vlastné spôsoby liečenia nášho dieťaťa od závislosti. Je to prejav našej pýchy a úplne neúčinný. Obráťme sa na ľudí, ktorí o probléme vedia, ktorí sú schopní a ochotní nám pomôcť. Dieťa potrebuje pomoc a tú musíme začať organizovať rýchle. Každé nasledujúce pichnutie drogy môže byť osudné, či už pichnutím si dajakého svinstva, nakazením sa napr. vírom AIDS, alebo hepatitídy C.

Ak sme sa rozhodli a svojmu závislému potomkovi navrhli zariadenie do ktorého chceme, aby sa išiel liečiť, musíme sa stať nekompromisnými. Nesmieme vyjednávať, ale trvať na svojom. Doporučujem, aby si každý rodič uvedomil, že keď hovorí so svojim závislým dieťaťom nehovorí s ním, ale s jeho drogou a preto je nemožné mu v tom okamihu veriť. Každý závislák klame za prvú ligu. Pre jeho dobro treba dokázať urobiť i veľmi tvrdú vec. Dať mu vybrať- ak nechceš ísť do zariadenia, ktoré som vybral nepripustím, aby si býval v tomto dome- musí zostať na ulici a to tak dlho, kým sa nerozhodne do komunity vstúpiť. Vysvetlime mu, že naša láska k nemu nám nedovoľuje, aby sme dobrovoľne asistovali pri jeho ceste na cintorín, kam bez liečenia nezvratne smeruje.

Ponúkam na záver, aby sme si uvedomili, že dieťa alebo mladý človek, ktorý berie drogy sa nachádza v priepastnej osamelosti, do ktorej ho priviedli sklamanie, prázdnota, nervozita, násilnosti ku sebe navzájom. Nevedel nájsť iné východisko ako drogu. V prvom rade my dospeli a rodičia si musíme uvedomiť, že predchádzať droge, ako i pomôcť mladému z nej môžeme veľmi jednoducho. Znovu objaviť Boha a prosiť ho v pokore o pomoc. Modlitba, pokoj, láska, porozumenie, plnenie Božej vôle najprv u nás a zákonite i u mladých okolo nás sú schodíky, ktorými smerujeme ku skutočnému kresťanskému životu.

Ivan Mendl

Predsavzatie

Do nového roku predsavzatie? Prečo nie? Vždy to tak bolo. Prečo teda nie? Lebo je to otrepané? No a čo! Aké predsavzatie si môžu dať školáci? Je ich veľa. Každému je jasné, že školáci si želajú lepšie známky. Ale musia k tomu sami niečo urobiť.

Ďalším predsavzatím môže byť napr. – správať sa lepšie k rodičom, učiteľom, starým rodičom, priateľom... Alebo – častejšie navštevovať náš krásny kostolík. Veď na detskej omši je asi 20 detí zo zboru a 3 – 6 detí v laviciach!!! Kde zmizli tie deti, ktoré sa sem tešili? Čo robia v piatok večer medzi 18 – 19

hodinou? Vari nevedia, že ich tu niekto čaká? A ten niekto nie je hoci kto, je to ten, ktorý je veľký, ktorý je milosrdný, ktorý je nadovšetko láskavý a všetkých ľúbi rovnako. Aj dobrých, aj zlých, aj pekných, aj tých menej krásnych, aj múdrych, aj tých, ktorí majú iné prednosti či nedostatky. Tak prečo ho vy neľúbite tak, ako On vás? Pán Boh na vás čaká a vždy sa teší. Určite je dôležité aj to, že sa od neho učíme správne žiť a konať. Tak urobte mu radosť!

Nemôže byť aj toto jedno z vašich predsavzatí?

Sneží, sneží... Milada Krajáčová

Sneží, sneží z nebička,
Ježiško spí v jasličkách,
dnes nám poslal pozdrav biely,
drieme, sníva náš kraj celý.

Opreteky s vločkou vločka,
na zemi sa aj tak počká...
Každá valčík tancuje,
keď víchrica zaduje.

Stopy v snehu ihneď schová
Perinbaba rozprávková,
rozsýpa na krajinu
dneska celú perinu.

Už je hádam dosti snehu,
v dolinách i všsku, v brehu,
ale on si stále padá,
i keď noc si ku nám sadá.

To je ráno radosti!
Premrznuté do kosti,
váľajú sa, skáču deti,
dolu svahom každé letí.

Krásne sú to prázdniny,
plné bielej periny,
krásny je to zážitok,
vítat biely Nový rok!

Aj keď si slabý, silu máš...

Keď už máš všetkého dost, keď nevládzeš kráčať ďalej, keď máš pocit, že na teba padá celý svet a že všetci ti hádzajú pod nohy polená, keď nevládzeš vstať a ísť, keď sa ti zdá, že ťa nikto nemá rád a sklamá ťa aj tí, ktorým si veril a ktorých nadovšetko ľúbiš, keď ten, koho máš rád, nie je schopný ani poskytnúť ti objatie či pohladenie, ktoré stačí k tomu, aby ti pomohol uľaviť, keď sa tvoje starosti ukladajú na kopy a tá kopa je už tak veľká, že nedokáže stáť, tak vtedy sa zrúti ako zle postavená pyramída. A tá pyramída si ty. Vtedy padáš a zdá sa ti, že už nemáš sil a strácaš aj tú poslednú nádej... Plač! Lebo plač pomáha, uľavuje. Keď treba tak krič, ale neuzatváraj sa, lebo samota nie je dobrý priateľ ani spoločník. Samota bolí a vracia ti spomienky, väčšinou tie zlé.

V divadle

Stretáť sa s ľuďmi, ktorých máme radi a ktorí nám rozumejú je nádherné. Môžeme sa stretnúť v rozhovore, pri práci, v modlitbe, alebo trebárs aj v divadle... a vlastne preto sa to celé zbehlo. Najskôr mala ísť len jedna rodina a pár priateľov. No potom sa pridali ďalšie rodiny a ďalší priatelia... až nás bolo okolo 35.

Všetkým sa rozprávka o pyšnej princeznej veľmi páčila. Iba princezná bola pyšná trochu príkrátko. Princovi jej polepšenie ani nedalo veľkú námahu. Možno i v živote by to tak bolo lepšie.

Ktovie, možno sa i u nás časom rozbehne vlastné divadlo.

...a keďže sa priateľom ani nechce rozísť, keď sa spolu cítia dobre, zakotvili sme na chvíľu do cukrárne, kde mohol dialóg srdc pokračovať...

Všetky tvoje starosti porozprávaj Bohu, lebo On ťa vypočuje a nebude hľadiť na teba ako na blázna, ktorý chce nemožné. Nepovie ti, že nemá čas a nepovie ti ani to, že si neschopný niečo dosiahnuť. Nepovie ti, že si nula. Bezvýznamné prázdne číslo.

Skrátka nič... Ver mu! Ver Bohu, lebo len On môže robiť aj to nemožné. Dokáže ťa vypočuť, pochopiť, podporiť. Dodá ti sil. Treba len poprosiť a vtedy, keď to najmenej čakáš, dostane sa ti odmena.

Keď strácaš silu, ver, máš ju, len treba načrieť do správnej studne a napiť sa. Tak, ako sa spieva v jednej krásnej piesni: „Tak ver, keď si slabý, silu máš a už núdzu nepoznáš, pretože Pán Ježiš sa dal za nás...“

aspoň na chvíľu. Iste mnohí vyslali k nebu poďakovanie, že máme kňaza, ktorí nielenže dokáže opraviť kostol, faru, posadiť stromy, potešiť srdcia, dať dohromady dramaturgiu a réžiu Vianočného muzikálu, pomáhať obci s vybavovačkami - jednoducho slúžiť a privádzať k Pravde, Bohu, ale aj pretvárať kultúru našich srdc, hoci aj cez stretnutie rodín na rozprávkovom predstavení.

Gabriela Spustová

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na január

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;
 Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

- 1. januára** – *Slávnosť Panny Márie Bohorodičky*
Nový rok, začiatok občianskeho roku
 Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30
- 4. januára** – *1. piatok v mesiaci*
 Košolná 7.30
- 5. januára** – *1. sobota v mesiaci*
 Suchá 7.30
- 6. januára** – *Zjavenie Pána – Traja králi (G+M+B)*
 Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00
- 13. januára** – *Krst Krista Pána,*
1. nedeľa v Cezročnom období
 Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00
- 20. januára** – *2. nedeľa v Cezročnom období*
 Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00
- 27. januára** – *3. nedeľa v Cezročnom období*
 Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
 Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

December v našej farnosti

Pokrstení:

- * 6.11.2001 Tatiana Zelenská, Zvončín
- * 6.11.2001 Mário Macho, Suchá
- * 7.11.2001 Lucia Knapíková, Suchá
- * 8.11.2001 Alexandra Vanáková, Košolná

Zosnulí:

- + 24.11. Štefánia Martinkovičová, Suchá, 92.r.
- + 10.12. Juliana Danišová, Zvončín, 92.r.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.
 Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá
 nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.
 Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
 S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa
 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

JANUÁR 2002

Vianočné a Cezročné obdobie

Ut	1	Nový rok - Panny Márie Bohorodičky
Št	2	Bazil Veľký
Št	3	Najsvätejšie meno Ježiš
Pi	4	Angela z Foligna
So	5	Telesfor, pápež
Ne	6	Zjavenie Pána – Traja králi
Po	7	Rajmund z Peňafortu, kňaz
Ut	8	Severín, rehoľník
Št	9	Marcelín a Julián, mučeníci
Št	10	Agatón, pápež
Pi	11	Hygin, pápež
So	12	Ernest, mučeník
Ne	13	Krst Pána, 1. nedeľa v Cezr. období
Po	14	Félix, vyznávač
Ut	15	Pavol, pustovník
Št	16	Marcel I., pápež
Št	17	Anton, opát
Pi	18	Priska, panna
So	19	Máriu a spoločníci, mučeníci
Ne	20	2. nedeľa v Cezročnom období
Po	21	Agnesa Rímska, panna, mučeníčka
Ut	22	Vincent, diakon, mučeník
Št	23	Ján Almužník, biskup
Št	24	František Saleský, biskup, učiteľ Cirkvi
Pi	25	Obrátenie sv. Pavla, apoštola
So	26	Timotej a Títus, biskupi
Ne	27	3. nedeľa v Cezročnom období
Po	28	Tomáš Akvinský, kňaz, učiteľ Cirkvi
Ut	29	Valér, biskup
Št	30	Martina, panna
Št	31	Ján Bosco, kňaz

Výročia, významné cirkevné akcie

2.1.

biskupská vysviacka Mons. Pavol Hnilica
 (1951), Rím

6.1.

biskupská vysviacka Mons. Dominik
 Hrušovský, arcibiskup, bývalý apoštolský
 nuncius v Minsku (Bielorusko), (1983)

18-25.1.

týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

30.1.

biskupská vysviacka Mons. Bernard Bober,
 pomocný biskup (1993), Košice